

Følge. Der vil blive en hel ny Stab af Embedsmænd, hvis Lovforslaget gennemføres saaledes, som det foreligger. Bederlaget til dem skal efter Forslaget fastsættes paa de aarlige Finanslove. Det staar i § 3, som jo er den Paragraf, der særlig kommer til at berøre Landbruget og Mejerierne, idet det er de der nævnte Kedelpassere, som ere undtagne fra Bestemmelserne for 1ste Klasse Kedelpassere. 1ste Klasse angaar særlig de større industrielle Anlæg. Efter de Udtalelser, der foreligger fra i Fjor, ser man, at det er ca. 9 pCt. af 1ste Klasse, der vil komme til at berøre Landbruget og Mejeriet i Almindelighed. Seg skal ikke dvæle længere derved, men gaa over til det, som er berørt i § 4, og som kommer til at berøre Landbruget i Almindelighed. Der staar i § 4, at en Kedelpasser eller en anden efter Fabriktilsynets Støn tilstrækkelig kyndig Mand maa blive antaget. Nu kan enhver godt se, at det er en Ulempe og Indgruben i Selvstændigheden, naar man skal spørge Fabriktilsynet, om man maa antage den og den Mand til at passe sin Dampkedel. Hvad jeg anser for at være det nødvendige og i Virkeligheden det eneste nødvendige for at passe en Dampkedel af den Størrelse, der her er Tale om, er Ædruelighed og Paalidelighed. Ere disse to Betingelser til Stede, mener jeg, at Loven er aldeles overflødig. Naar disse Bestemmelser blive overholdte, at den Mand, der bliver sat til at passe en Dampkedel, er ædruelig og paalidelig, behøves der ikke mere, thi det er derpaa, det kommer an. Det kan jo ikke hjælpe det mindste, at en Mand er uddannet teknisk, naar han ikke er paalidelig ved Siden af. Det, det her drejer sig om — det er ærede Medlemmer bekendt — er, at der hældes Vand paa Kedlen i rette Tid, saa at den ikke springer. Det er egentlig derpaa, at det hele kommer an. Der foreskriver ingen Sprængning paa Grund af, at Kedlen ikke bliver passet, naar blot der er hældt Vand paa Kedlen. Man ser altsaa, at det indskrænker sig til at være det saare Iddet, at Manden er paalidelig og sørger for, at der er det nødvendige Vand paa Kedlen. Jeg mener derfor, at det er meget uheldigt, hvis det Lovforslag bliver vedtaget, da det vilde være til stor Gene for Landbruget og Mejeriet i sin Almindelighed. Jeg skal nu omtale § 8. Det maa indrømmes, at i den Affattelse, Paragraffen har faaet i Landstinget, er der særlig taget Sigte paa at indkomme de Fordringer, som Landbruget kunde stille, men efter min Mening er Slutningen overflødig, hvis Landbruget faar de her anførte Begunstigelser. Det hedder i § 8: „Naar Kedel-

passeren er forhindret i at udføre sin Gerning eller uden Varsel forlader den, kan Kedelejeren, Brugeren eller vedkommendes befuldmægtigede ved Anlæget foreløbig lade Kedelen passe af en Person, som han anser for ædruelig og paalidelig, men som ikke har den ved nærværende Lov krævede Uddannelse“. Det Stykke have vi ikke det fjerneste imod, og det er saare naturligt, men saa kommer videre: „Han har dog derom snarest muligt at indgive Beretning til Fabrikinspektøren, der da bestemmer, hvor længe Fravigelsen fra Loven, der dog kun undtagelsesvis maa overskride 4 Uger, kan tilstedes“. Nu se vi altsaa, at efter Ordlyden kan en Mand passe en Dampkedel i 4 Uger, uden at Fabriktilsynet siger noget derom. Men det vil dog være ganske urimeligt at forlange, at man, naar en Mand har passet Kedlen tilfredsstillende i 4 Uger, skal spørge, om han kan passe den. Det synes jeg ikke, der bliver nogen rigtig god Mening i, og jeg mener derfor, at den sidste Del i Paragraffen skulde stryges, saa at der blot staar, at vedkommende skal være ædruelig og paalidelig. Det er egentlig Hovedtanken. Som jeg før sagde, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa Lovforslaget, da det vel kommer i et Udvalg, hvor det kan blive behandlet. Men efter mine Udtalelser ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at jeg meget maa fraraade at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger, idet jeg aldeles bestemt mener, at det vil blive til stor Gene for Landbruget i det hele, navnlig for Mejeridriften.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): I det Foredrag, vi nu hørte om det foreliggende Lovforslag, blev det Hovedsynspunkt gjort gældende, at fordi det kan medføre visse Ulemper for private Ejere, for en hel Klasse af Befolkningen, skulde man helst ikke lovgive paa dette Omraade. Jeg tror dog, man maa anlegge et noget andet Synspunkt. Jeg tror, man maa sige til sig selv: Hvilken Fare er der forbunden med Pasning af Dampkedler, og i hvor stor Udstrækning er det nødvendigt at værne mod disse Farer? Der foreligger en hel Række af Virksomheder, hvor der kan være Fare for, at den Person, som udfører Arbejdet, selv kommer til Stade ved sin egen Uforsigtighed, og i saadanne Tilfælde, hvor han ikke samtidig kan komme til at paaføre andre Stade, kan der være nogen Rimelighed i at sige, at det maa blive hans egen Sag at passe paa og være forsigtig. Hvis han ikke tror sig tilstrækkelig kyndig i det paagældende Arbejde, bør han ikke paatage sig det. Der er ingen særlig Grund for Samfundet til